

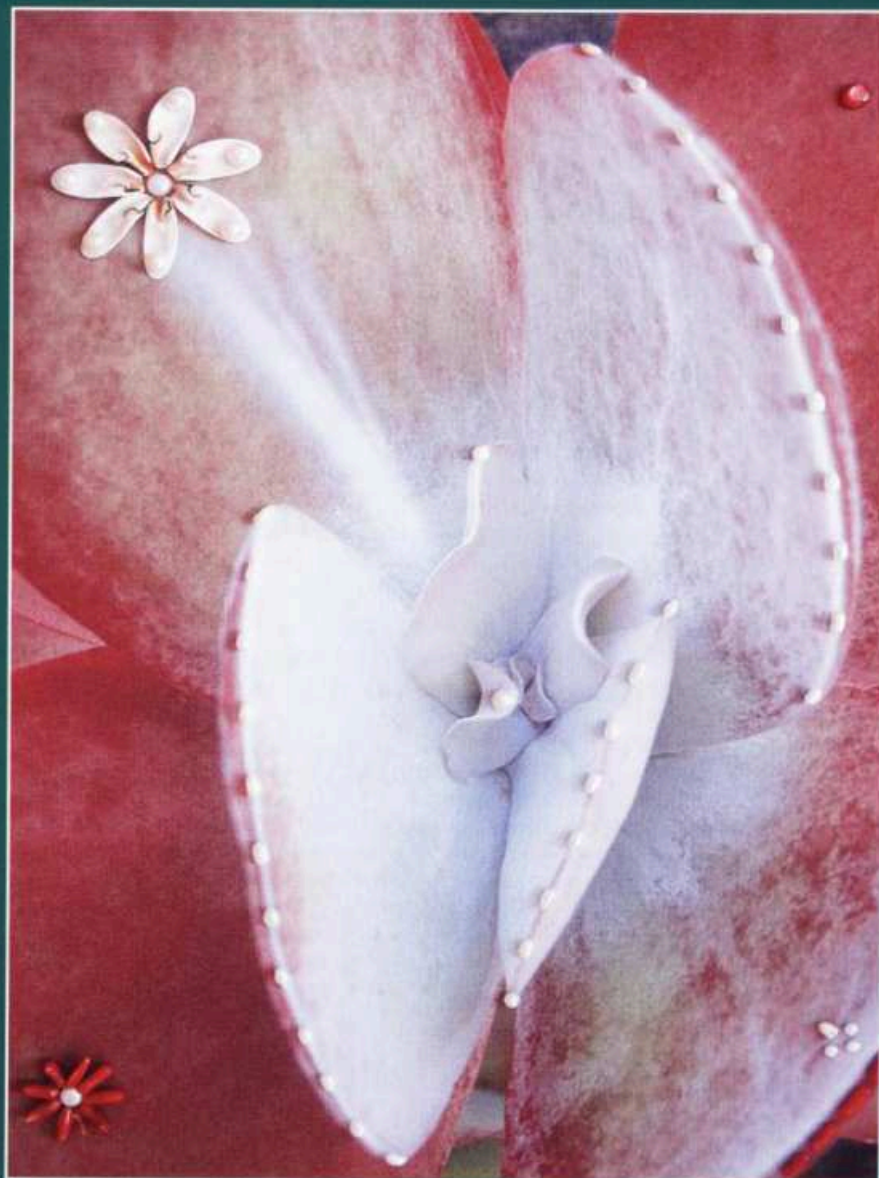
Meduňka

Alternativní cesty ke zdraví

Meduňka poradí
Meduňka pohladí
Meduňka potěší
na těle i na duši

Francouz Henri Monfort se už devět let stravuje výhradně čistou energií neboli pránou. „V lednici mám knihy,“ říká.

Jsme to, co jíme, malí i velcí

Vesmírná energie – strava budoucnosti?

Henri Monfort. Francouz, který devět let nepřijímá fyzickou potravu. Přes svou jemnost, vyrovnanost, mlčenlivost i dobře volená slova přináší energetické poselství krásy, síly a svobody. Charismatický muž a vznešený šaman zabývající se alchymii i východní mystikou. Čiší z něj laskavost, pevnost a odvaha.

Když se ho na přednášce v Českých Budějovicích kdosi zeptal na význam slova „monfort“, odpověděl: „opevněná hora“. Následně jsme se dozvěděli, že jeho rod patří k nejstarším francouzským rodům, jmenoval zámky, které rodu patří (se stejným klidem, jako když mluvil o výživě a vylučování), a zakončil to větou, že je příbuzný s anglickou královnou. (Ovšem žije sám v bytě o dvanácti metrech čtverečních, a to mu naprosto vyhovuje.)

Do České republiky ho pozval herec Jaroslav Dušek se svým kamarádem Milanem Bokrem. Přijel vlakem 21. listopadu na nádraží Holešovice jako nenápadný turista s krosnou a během týdenního pobytu jeho přednášky v Praze, Českých Budějovicích, Brně, Ostravě, Pardubicích a Liberci navštívily tři tisíce lidí. Sklidil obrovský úspěch, v Liberci mu tleskali ve stoje. Mluvil jednoduše, krásně, přirozeně, od srdce k srdci. A zdálo se, jako by nejist fyzickou potravu bylo vlastně tak snadné. Zdálo se, jako by člověk přesně teď slyšel, jak to má konkrétně udělat. A že je to zcela jistě možné. To hlavní, o čem hovořil, nebylo vlastně ani tak o jídle, jako spíš o vnitřní svobodě, propojenosti a sounáležitosti se vším, o povznesení lidské bytosti, o radosti a pravdě. O využití možnosti a schopnosti, které máme. V sálech na přednáškách se vytvořily takové energie, že mnozí usnuli až ve tři ráno či další den neměli hlad. „Nikoho nevyzývám, aby dělal to, co já. Nejsem žádný guru, nechci zakládat žádné hnutí. Pouze přináším svědectví,“ říkal Henri na přednáškách. Ochotně odpovídal na otázky filozofické i dotazy typu „čuráte, kakáte, ejakulujete“? Močí, protože pije vodu. Tlusté střevo se mu pročistilo do čtyř měsíců, co přestal jíst fyzickou potravu. A ejakuluje, kdy chce, v podstatě se dopracoval k tantrickému sexu. „Když ovládnete svou touhu po jídle, ovládnete i svůj sexuální instinkt,“

vysvětluje Henri. Na přednášce v Brně jsem zaslechla ženu, jak říká své sousedce: „A my si děláme zásoby potravin na rok 2012. Tohle je mnohem lepší řešení. Představ si, odpadlo by nakupování, vaření, nádobí, byl by to úplně jiný život. Měli bychom tolik času...“

Hostitelé dbali na to, aby Henri Monfort, který příliš necestuje, zažil působivá místa naší vlasti, takže byl okouzlen katedrálou sv. Víta, Pražským hradem, Českým Krumlovem i posvátnou starobyloú lipou v Třisově v jižních Čechách. „To je taková síla, že s ní už nemůžete pracovat. Jen děkovat,“ řekl Henri o lipě v Třisově, jejíž stáří senzibilové odhadují na 650 let. V momentě, když k ní přicházel, jako éterický pozdrav snesl se z nebe jemný sníh. Jinak vůbec nesněžilo. Když ho Jaroslav Dušek přivezl na Ještěd, bylo zataženo. Najednou se oblaka roztrhla a Henrimu se naskytl nádherný výhled do krajiny. Usmál se. A v okamžiku, kdy odcházel, obloha se zase zatáhla. V Pardubicích 25. listopadu oslavil neúnavný průkopník Henri své padesáté osmé narozeniny. A v Českých Budějovicích 22. listopadu to bylo přesně devět let, co přestal jíst fyzickou potravu.

Pránická výživa

Henri Monfort zdůrazňuje, že se nepřestal vyživovat. Naopak, vyživuje se hojně, ale jinak – z prány, všudypřítomné životní energie. Jíme příliš mnoho a často, naše tělo se nestačí očistit. V kloubech, svalech, tucích se nám hromadí toxické látky. To vede k nemocem, stárnutí, bolesti, smrti. Žijeme v civilizaci, která toto všechno považuje za normální. „Normální ale není být nemocný, normální je být zdravý. Základním aspektem pránické výživy je dokonalé zdraví. Omlazování. Možnost odejít z tohoto světa, až budu chtít,“ říká

Henri. V přechodu na pránickou výživu, tedy ve stavu jednoty a propojenosti se vším, vidí další vývojovou etapu lidstva. Dokáže to každý, jen je třeba zbavit se strachů na nejrůznějších úrovních, osvobodit se a transformovat, co je třeba. Toto poselství vyjadřuje tak jasně, že přímo vytváří dojem, že to tak doopravdy je. Hovoří o detoxikaci, buněčné paměti, transformaci buněčných vzpomínek, o novém naprogramování našich buněk. Na svých přednáškách a seminářích zcela konkrétně vysvětluje, co je pro to třeba udělat. Zájemcům o tuto proměnu slouží jako průvodce jedenačtyřicet dní na seminářích, které se konají ve Francii. To, že se nám podařilo naučit své buňky vyživovat se spontánně a nepřetržitě čistě pránou, poznáme podle toho, že neubýváme na váze, kterou jsme si stanovili, přestože nepřijímáme fyzickou potravu. Stačí nám o polovinu méně spánku, než jsme byli zvyklí, nejsme unavení. Disponujeme neomezenou energií, protože jsme součástí univerzální energie. Nejsme vydělení, jsme v jednotě.

Počet lidí, kteří se takto vyživují, narůstá. Henri Monfort vyprávěl o pránické restauraci v Kalifornii, kde se pránici sejdou, pokochojí se vůněmi a fyzické jídlo potom věnují bezdomovcům. Vyprávěl i o páru tanečnicků z Ekvádoru, kteří přešli na pránickou výživu. Když žena otěhotněla, stále se vyžívala pránou. Těhotenství i porod proběhly naprosto normálně. Když dítě odkojila, nezačalo už jíst fyzickou potravu – žije se jako rodiče pouze pránou.

Rozhovor s Henri Monfortem

▼ Jak jste se dostal k tomuto způsobu existence?

Jako dítě jsem vnímal jiné světy, zajímalo mě poznání sebe sama. Coby mladík jsem vstoupil do klášte-

ra k benediktinům, kde jsem nějaký čas žil. Jednoho dne si mě představený kláštera zavolal a řekl mi, že bych měl jít do víru života a poznat ho. Tak jsem se oženil, zplodil a vychovával děti. Pracoval jsem v bance a součástí mé práce byly recepce a společenská setkání. Hodně jsem jedl, měl jsem rád sladké. Vážil jsem sto dvacet kilogramů a býval jsem často nemocný. Když jsem jednou vyšel schody a zadýchal se tak, že jsem nemohl popadnout dech, rozhodl jsem se, že s tím musím něco udělat, jinak zemřu. Změnil jsem stravování a držel očistné půsty. Za dva roky jsem vážil devadesát kilogramů. V této době mi kamarád věnoval knihu Australanky Jasmuheeny *Žítí ze světla*, kterou jsem přečetl za jedinou noc. Kniha mě tak zasáhla, že jsem se okamžitě rozhodl pro život z prány. Prošel jsem jednadvacetidenním procesem transformace a přešel na pránickou výživu. Od té doby jsem nepozřel fyzickou potravu. Je to už devět let. Moje stabilní váha je 75 kilogramů.

▼ Zdůrazňujete rozdíl mezi půstem a pránickou výživou ...

Ano, při půstu, tak jak ho běžně pojmáme, jsme oddělení od jídla, jsme v separaci, v dualitě. Člověk čerpá ze svých zásob. A to lze jen po určitou dobu. Nejdéle tak čtyři měsíce, potom člověk umírá. Při pránické výživě žijeme z energií vesmíru, jsme v jednotě s veškerenstvím. Jsme vyživováni jemnou energií, kterou Indové nazývají prána, Číňané čchi, Japonci ki, Polynézané mana... Dokázali jsme své buňky přeprogramovat tak, že jsou schopny žít z této prány.

▼ Co konkrétně vám přinesla pránická výživa?

Na fyzické úrovni dokonalé zdraví. Měl jsem silný revmatismus kloubů, špatné zuby, krvácející dásně, potřeboval jsem brýle na dálku... To vše zmizelo. Vrátila se mi pohyblivost, dokážu provést takové jógové pozice jako ve dvaceti letech. Ozdravil se mi a regeneroval chrup, zuby se čistí samy zevnitř, takže nepotřebuji zubní pastu. Byl jsem plešatý, ale zase mi začaly růst vlasy. Zlepšila se mi pleť. Zjemnily se mi smysly, intenzivněji vnímám vůně a chutě i na velkou vzdálenost. Když se dotknu ovoce, vím, jak chutná. Když vařím pro své přátelé, přesně vím, jak jídlo ochutit, aby bylo co nejlepší. Získal jsem schopnost velmi rychle číst nebo

třeba chodit. Nevadí mi chlad nebo teplo, ne že bych je necítil, ale obojí vnímám spíš jako pohlazení.

▼ Nemáte chuť někdy něco fyzického sníst?

Nemám. Je to, jako bychom se místo nejmodernější televize měli vrátit znovu k té z padesátých let.

▲ Henri Monfort přijímá energii potřebnou k životu přímo a to v přírodě i uprostřed velkoměsta.

▼ Můžete říci něco o svých šamanických schopnostech?

Hodně dětí proniká do jiných světů a komunikuje s bytostmi z jiných dimenzí, výchovou a vlivem dospělých však často o tyto schopnosti přijdou. Já o ně nepřišel díky svému dědečkovi, který byl šaman, a po němž jsem patrně tyto vlohy zdědil. Komunikuji tedy s duchy rostlin, stromů, při léčení se světlým průvodcem nemocného člověka ...

▼ Jak vypadá váš běžný den?

Chodím spát po osmé deváté večer, stačí mi hodina a půl spánku. V noci jsem na internetu, odpovídám na e-maily, kterých mi přichází denně šedesát až sto. Léčím na dálku. Zatímco ostatní vstanou, já už mám za sebou odžitou noc. Dopoledne cvičím, medituji, praktikuji jógové ásany a čchi-kung. Přes den léčím.

Přichází ke mně okolo dvanácti lidí denně.

▼ Pijete vodu a kávu. Proč?

Když mám období, kdy neléčím, nepiji. Když léčím, v menší míře piji vodu. Tak jako mám potřebu se po léčení osprchovat, tak mám potřebu se i trochu napít a vlastně umýt zevnitř. Kávu považuji za šamanskou rostlinu a v tomto smyslu ji i používám.

▼ Co vám dělá radost? Pomineme-li stav, kdy všechno je radost ...

V Itálii mám pětiletého synka. Jezdím za ním jednou měsíčně a moc si to užívám.

▼ Kolik je na světě lidí, kteří nepotřebují k životu fyzickou potravu?

Odhaduje se, že třicet až čtyřicet tisíc. Jsou vlastně prototypem nového člověka. Jen se o tom příliš nemluví. Zbortilo by to naše dosavadní oficiální pojetí světa. Žijeme v době, kdy se rozpadá starý svět, a díky energiím, které přicházejí, bude stále snazší žít se pránou. A čím více lidí promění svoje buňky a naprogramuje je na pránickou výživu, tím to bude jednodušší pro ostatní. Zvláštní je, že se o pránickou výživu nezajímá ministerstvo zdravotnictví, ale ministerstvo obrany a NASA. Ti provádějí výzkumy s lidmi, kteří se vyživují pránou, ale výsledky nezveřejňují. Pránická výživa znamená dokonalé zdraví, svobodu, nezávislost. Nepotřebovali bychom potravinářský ani farmaceutický průmysl, nepotřebovali bychom lékaře. Výrazně by se snížila spotřeba energií. Jednou ke mně do bytu přišla kontrola, neboť se domnívali, že když mám tak malou spotřebu, odebírá energii načerno. Řekl jsem jim, že nevařím a v lednici mám knihy.

„Je na něm obdivuhodné, že přes veškerou výjimečnost působí velice přirozeně, na nic si nehraje, nemá pocit důležitosti. Je velice vstřícný a ochotný. Několikrát jsme natáčeli i těsně před vystoupením a vůbec neměl potřebu odpočívat. Taková osobnost je vzácná i v duchovních kruzích,“ říká o Henrim Monfortovi režisér Viliam Poltikovič, který o něm připravuje film.

Připravila Hana Poltikovičová

Více informací a kontakt na Henriho Monforta najdete na stránkách <http://nourriture.pranique.free.fr>